

خانم پوشاک

مشتری

رئیس‌ارسلانی

هر کدام از ما می‌توانیم به یک کارآفرین تبدیل شویم، به شرطی که خودمان بخواهیم و انجامش دهیم. فکر می‌کنم نوآفرین این شماره از مجله، برای هنرجویان رشته طراحی دوخت جالب باشد که چطور یک بانوی خیاط می‌تواند یک کارآفرین موفق و خیر شود. استعداد و توانمندی زهره صداقت در خیاطی و مدیریت، او را به بانوی نخبه کارآفرینی در صنعت نساجی و پوشاک تبدیل کرده است. پشتوانه‌ای هم در کار نبوده و خودش از صفر، بی‌هیچ پشتوانه مالی، کارش را از تک‌دوزی‌های زنانه شروع کرده است، اما پس از مدتی احساس درونی‌اش او را وادار می‌کند که کارهای جزئی‌تر را رها کند و کارگاه خیاطی راه بیندازد. اینجا همان نقطه‌ای است که یک نفر تصمیم می‌گیرد و انجامش می‌دهد و فکر محدودیت‌ها را کنار می‌گذارد، چون برکت با خداست.

بعد از مدتی تلاش، برای تولید لباس‌های مرغوب و باکیفیت زنانه و مردانه، بنکداران زیادی را به خرید محصول‌هایش ترغیب می‌کند تا جایی که محصول‌هایش به‌طور غیرمستقیم و توسط همین بنکداران، به کشورهای عربی و آسیای شرقی هم صادر می‌شوند و همین هم نام او را به عنوان تولیدکننده لباس باکیفیت بر سر زبان‌ها می‌اندازد. حتماً هر کسب‌وکاری برای توسعه و بزرگ‌تر شدنش به نیروی کار نیاز دارد و هر کارآفرینی این نیاز خودش را از طریق برطرف می‌کند. خانم صداقت هم یک راه‌حل دشوار اما پربرکت را انتخاب می‌کند.

«صداقت» با احداث کارگاه، نه تنها هنر خیاطی را به بانوان محله پور سینا به‌طور رایگان می‌آموزد، بلکه با شیوه‌ای جدید کار می‌آفریند. او با هزینه شخصی‌اش برای آن‌ها چرخ خیاطی می‌خرد و سپس سفارش کار می‌دهد

مدتی بعد او زنان سرپرست خانواری را که مؤسسه‌های خیریه و نهادهای دولتی معرفی کرده بودند، آموزش می‌دهد. در همان دوره آموزش به زنان سرپرست خانوار محلات اطراف شهر، در ذهنش جرعه می‌خورد که آن‌ها نیز باید همانند خودش روی پای خود بایستند. خانم صداقت متولد مشهد و ۵۷ ساله، که دیپلم طراحی دوخت گرفته و بعد از آن در رشته مدیریت هم تحصیل کرده است، حالا یک کارآفرین است با حدود ۲۵ نیروی کار مستقیم و غیرمستقیم. خیلی از نیروهایش با چرخ خیاطی ای که او برایشان تهیه کرده است، در خانه کار می‌کنند. راه‌اندازی می‌کند. «صداقت» با احداث کارگاه، نه تنها هنر خیاطی را به بانوان این محله به‌طور رایگان می‌آموزد بلکه با شیوه‌ای جدید کار می‌آفریند. او با هزینه شخصی‌اش برای آن‌ها چرخ خیاطی می‌خرد و سپس سفارش کار می‌دهد. او حالا با این نوع کارآفرینی مدرن و حساب‌شده، حدود ۴۰ چرخ خیاطی برای اهالی محل تهیه کرده است و برای ده‌ها بانو، با سفارش دهی دوخت لباس کار و ملزومات بیمارستانی و لباس مدرسه و... شغل و درآمد ایجاد کرده است. این کارآفرینی خانگی، خودش از بهترین روش‌های ایجاد شغل و کارآفرینی در کشورهای پیشرفته است که خانم صداقت در کسب و کار خودش از این شیوه بهره می‌برد.

خودش اعتقاد دارد، در مسیر استعداد و علاقه‌اش قرار گرفته است. او می‌گوید: «هر کسی استعدادی دارد. استعداد و علاقه من هم در خیاطی است که خیلی زود در جوانی آن را کشف کردم. دیپلم خیاطی درجه یک گرفتم. سپس با تک‌دوزی و همکاری با تولیدی‌ها شروع کردم و کم‌کم کارم را گسترش دادم.

با خودم گفتم، چرا کارگاه تولیدی نداشته باشم. در سال ۱۳۶۶ هفت هزار تومان پول قرض گرفتم و یک کارگاه تولیدی راه انداختم.»

همه می‌دانیم، فقط داشتن علاقه دلیل موفقیت نیست. خیلی از ما به کارهای متعددی علاقه داشتیم که الان در زندگی مانه‌هیچ خبری از آن‌ها نیست، چون علاقه، تلاش کردن هم لازم دارد و زحمت و سختی کشیدن می‌خواهد. خانم صداقت هم همین را تأیید می‌کند که: «استعداد و علاقه لازم است، اما کافی نیست. من زحمت زیادی کشیدم تا به این مرحله رسیدم. با دست‌خالی و از صفر شروع کردم. هر روز تلاشم چند برابر

روز قبل بود.

روزانه به‌طور مفید ۱۲ ساعت کار می‌کردم؛ کار من با برنامه و حساب بود و از لحظه لحظه‌اش استفاده می‌کردم. از فرصت‌هایی هم که در مسیرم قرار می‌گرفتند، نهایت استفاده را می‌بردم.

به‌عنوان مثال، در سال ۱۳۸۴ شرکتی ژاپنی در مشهد دوره‌های مدیریت تولید پوشاک برگزار کرد. در این کارگاه، هنر جویان قدری حضور داشتند تا نحوه رقابت در زمینه حرفه خود را در عرصه جهانی یاد بگیرند.

در این دوره ۴۰ نفر شرکت کردند و در نهایت ۳۰ آقا و من، به‌عنوان تنها خانم، توانستیم دیپلم مدیریت تولید پوشاک را از کشور ژاپن دریافت کنیم.»

رمز موفقیت خانم صداقت در کارشان، در اسم خودشان نهفته است؛ یعنی صداقت با مشتری. او کارهایش را با کیفیت تحویل می‌دهد و اگر مشکلی داشته باشد، آن‌ها را تضمین و ایرادهایش را برطرف می‌کند. کسی که سی و چند سال برای کارش تلاش می‌کند، حتماً بارها زمین هم می‌خورد و مشکلاتی بر سر راهش سبز می‌شوند، اما خانم صداقت آن‌ها را مانند سکوی پرش می‌داند. این حرف‌ها را با عمل هم ثابت کرده است.

وقتی به راه‌اندازی یک کسب و کار فکر می‌کنید، اول از همه فکر اینکه چه کسی قرار است از شما حمایت کند، به ذهنتان می‌آید، اما بانوی کارآفرین ما با این شیوه مخالف است و می‌گوید: «شما اگر ۱۰۰ سال دیگر هم بنشینید، کسی برایتان کاری انجام نمی‌دهد. با توکل به خدا و تلاش خودتان، از نو شروع کنید. منتظر هیچ‌کسی هم نباشید که انتظار حمایت، اشتباه محض است.»

این همان نقطه تصمیم‌گیری و خطرپذیری برای موفقیت خودتان و کشورتان است. خطر کردن و هیجان آن، اگر حساب‌شده باشد، خیلی هم خوب است. باید به خودمان جرئت دهیم و شروع کنیم. روزی و برکت را با لاسری می‌رساند.

خانم صداقت برای کسب موفقیت بر این نکته تأکید می‌کند که: «استعداد و علاقه لازم است، اما کافی نیست. من زحمت زیادی کشیدم تا به این مرحله رسیدم. روزانه به‌طور مفید ۱۲ ساعت کار می‌کردم؛ کار من با برنامه و حساب بود و از لحظه لحظه‌اش استفاده می‌کردم